

Oponentský posudek na diplomovou práci

Zuzana Karnoubová: Vzdělávání azylantů

Předkládaná diplomová práce je věnována jistě nosnému a zároveň obtížně uchopitelnému tématu, k němuž existuje jen málo zdrojů informací v podobě odborné literatury a politických analýz. Zpracování tématu vzdělávání azylantů (přesněji by bylo říci žadatelů o azyl) proto vyžaduje určitou dávku samostatného a také tvořivého přístupu.

Domnívám se, že zvolený úkol Z. Karnoubová zpracovala relativně úspěšně, pokud jde o obsahovou stránku předkládané práce. K formální stránce je však třeba vznést určité připomínky.

Text je rozvržen do pěti hlavních kapitol. První tři se týkají obecnějších otázek (migrace, uprchlíci a postavení žadatelů o azyl v ČR). Navazující kapitoly se věnují vzdělávání žadatelů o azyl v ČR a rozboru rozsáhlejšího vzorku vzdělávacích akcí vybraných organizací. V těchto okruzích (především druhém z nich) spatřuji jádro práce a hlavní autorčin přínos. Je nutné ocenit autorčin zjevně dlouhodobý zájem o popisovanou oblast a její dobrý přehled o vybraném segmentu vzdělávacích pořadů, kterých se sama zúčastnila. Závěr práce podle mého názoru dobře shrnuje předchozí text, nicméně mohl být rozpracován více do hloubky a také na větší ploše.

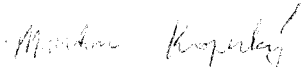
Pojetí kapitoly 2.2 považuji za nepříliš vhodné a kapitolu pokládám v textu za nadbytečnou. Kapitola 3.6 bohužel nepřekračuje čistě popisný styl. Není zřejmé, proč je použit dvojitý způsob odkazování – přímo v textu a v poznámkách pod čarou. Dále není jasné, co je míněno slovem „staženo“ u některých poznámek pod čarou. Za zřejmé opomenutí je třeba považovat větu o délce trvání novodobé české občanské společnosti (s. 53). Zajímalo by mne, zda je typologie hlavních vážných problémů, s nimiž se cizinci – žadatelé o azyl – potýkají (s. 72), autorčina nebo zda je převzata z nějakého podkladu. Totéž platí také o uváděných nárocích na lektora (s. 80). Diskusi o genderových a psychických problémech by bylo možné (i vhodné) rozšířit.

Připomínky k formální úpravě práce se týkají především způsobu odkazování na prameny a v nemalé míře rovněž nedostatků v gramatice. Velké množství pramenů, na které je odkazováno v textu, chybí v soupisu bibliografických citací. Jedná se hlavně o tyto případy: Stalker ze s. 7, Hoffman a Nowotny ze s. 9, Welsch, Lügenbrick, Jaklová ze s. 12, ECRE ze s. 16, Berry ze s. 18, Castles a Miller ze s. 19, Allen a Turner ze s. 20, Putnam ze s. 21, Ristović ze s. 29, Uprchlíkem v Česku ze s. 30, Zwingman ze s. 41, Koncepce integrace cizinců ze s. 51, Úmluva o právech dítěte ze s. 62. Takto neúplný soupis obsahuje 25 tištěných zdrojů a jen

o něco méně zdrojů elektronických. V několika případech je odkazovaný pramen v textu uveden jinak než v soupisu bibliografických citací (International ze s. 7, Schefer ze s. 11, Uhrek ze s. 40). Textu by dále prospěla pečlivější jazyková korektura.

Doporučuji k obhajobě.

13. 5. 2008

PhDr. Martin Kopecký, Ph.D.